

HAPPY DAYS!

drs. Claudia Verhoeff,
dierenarts

Coronatijd. We zitten alweer een poosje in de tweede golf. Voor de meeste mensen is dit een uiterst ongezellige tijd. Bij de laatste 'pechconferentie' zoals wij ze thuis maar zijn gaan noemen zijn weer extra maatregelen opgelegd en deze week werd verteld dat Sint Maarten en Sinterklaas dit jaar niet gevierd kunnen worden. Mensen hebben geen werk meer, bedrijven gaan failliet, de jeugd verveelt zich. Waar heb je in deze eenzame en sombere tijd nog een beetje plezier van? Van huisdieren!

En of dat te merken is. Na een wel hele rustige maand april tijdens de eerste golf lijkt er aan het aantal nieuwe dieren in onze praktijk maar geen einde te komen. Geen babyboom, maar een puppyboom & kittenboom. De asielen worden langzaam steeds leger, de wachtlijsten voor een raskat of rashond steeds langer, er zijn veel adopties van dieren uit het buitenland en op diverse websites vindt een levendige handel in huisdieren plaats. Zo hoor ik van een eigenaar dat hij voor zijn pup die een kruising is van vier verschillende rassen € 2500,- betaald heeft. Een leuke grappige pup daar niet van, maar met dit soort bedragen vrees ik voor een enorme bloei in malafide dierenhandel.

Waar we in het voorjaar nog genoeg tijd hadden om tussen twee klantbezoeken alles te ontsmetten proberen we het nu een paar keer per dag te doen. Ook het overnemen van een huisdier door de assistente om contact met eigenaren zoveel mogelijk te beperken is simpelweg niet meer mogelijk vanwege de drukte. Bovendien lijken veel eigenaren corona helemaal vergeten te zijn in de spreekkamer als ze zich alleen maar bezig houden met hun huisdier. Anderhalve meter afstand? Onmogelijk. Mondkapje op de hele dag? Niet te doen bij die tropische temperaturen. Eigenaren met een mondkapje op? Bij de meeste mensen zie ik onjuist gebruik ervan. Het blijft dus behelpen in de spreekkamer en het is

een wonder dat we niet besmet raken. Aangezien ik in het voorjaar onze oude kater ingeslapen had, nadat hij in een paar dagen tijd voor de tweede keer was ingestort, kriebelde het bij ons na drie maanden ook wel weer een beetje om op zoek te gaan naar een nieuwe huisgenoot. Want hoewel ik tijdens mijn werk een heleboel dieren in handen heb en we thuis nog twee honden, een kat, kippen en vogeltjes hebben, voelde het gewoon een beetje leeg. En dus gingen we weer op zoek. Naar een leuke kater, liefst een stoïcijnse type zoals onze Bacchus was, want poes Wiebeltje is weliswaar gehandicapt maar dat wordt door zoveel temperament ruimschoots gecompenseerd dat menig kater het ervan in zijn broek doet.

De zoektocht heeft niet lang geduurd. Een ander gevolg van de coronatijd was namelijk een toename in het aantal echtscheidingen na al dat thuiswerken waardoor veel dieren het kind van de rekening werden. Zo ook de kater die we op het oog hebben. Zijn eigenaren gingen uit elkaar, vier katten, twee honden en drie kinderen te verdelen of te herplaatsen... We gingen kijken of we een klik voelden en hebben hem gelijk meegenomen.

Tien dagen zat onze nieuwe aanwinst in onze werkkamer om te wennen aan ons. Voor een boerderijkat die erom bekend stond graag op jacht te gaan hield hij zich bijzonder rustig. Na een paar dagen lieten we hem langzaam kennis maken met onze andere dieren. Er kwam een traphekje in de deuropening om de honden weg te houden indien nodig. Mijn vriend werkt elke dag thuis dus kon de begeleiding mooi op zich nemen.

In die tussentijd waren we op zoek naar een nieuwe naam voor hem. Een stoïcijnse kater met de hele dag een grijns van oor tot oor op zijn guitige kop, die iedereen met zijn charmes om zijn pink windt: het werd Fonzie. Wat hebben we in onze jeugd vaak naar de serie Happy Days gekeken met de vrouwenmagneet Fonzie in de hoofdrol, die overal binn kwam met zo'n zelfde grijns en duim in de lucht. Ze lijken sprekend op elkaar. En huisdieren brengen ons Happy Days! Als Fonzie na een paar dagen naar buiten mag is hij koning te rijk en gelijk foetsie. De eerste weken is meneer regelmatig een paar dagen de hort op en komt hij daarna op het geluid van de snoepjes af die ik in een blikje schud. Met de honden gaat het steeds beter, Fonzie is gelukkig niet gauw onder de indruk. Met Wiebeltje is het een ander verhaal, ze jaagt hem regelmatig het huis uit. Want mevrouw regeert met vaste hand ons hele dierenbestand. Maar voor ons is Fonzie een hele gezellige kat, dol op aandacht en als we buiten zijn altijd in de buurt. Hij gaat zelfs mee de honden uitlaten. Vooral onze schuur is erg in trek, daar ligt hij regelmatig te slapen en daarom verzin ik een leuk plekje op een plankje aan de trap met uitzicht over ons hele erf. Hij is er zichtbaar blij mee. Binnen een mum van tijd is Fonzie bekend op de buurtapp van het buitengebied waar we wonen. Blijkbaar is hij bijna overal al eens geweest. Als hij weer eens twee dagen weg is blijkt een buurjongen verderop hem in huis genomen te hebben om te knuffelen ter compensatie van zijn eigen vermiste kat. Bij een boer vangt hij muisjes in zijn graanschuur. De twee katten van een buurman een paar huizen verder blijkt hij echter te terroriseren en daar zijn ze niet blij mee, ook omdat hij regelmatig in hun schuur poept. Ik stel voor dat ze hem maar eens goed laten schrikken. Een buurvrouw uit de straat

zet een leuke foto van Fonzie op de buurtapp met de mededeling dat ze visite hebben.

Op de praktijk is de nieuwe huisdierboom nog steeds in volle gang. Het land is opnieuw in een gedeeltelijke lockdown. De mondkapjes worden nu dringend geadviseerd. Het blijft hartstikke druk. Niet alleen met nieuwe kittens en puppy's maar inmiddels is het ook tijd om al die nieuwe dieren te steriliseren of castreren. Na de tweede keer annuleren van onze vakantie naar Frankrijk besluiten we toch nog om twee weken in Nederland te gaan varen met onze honden. De burens passen op onze overige dieren. Na een week appt de buurvrouw dat Fonzie helaas zoek is. Drie dagen lang zoeken ze hem. Ik besluit hem op de buurtapp te zetten. En de volgende ochtend krijg ik een berichtje van de buurman dat Fonzie waarschijnlijk in hun schuur heeft gezeten. Hij had hem weer betrappt en blijkbaar vreselijk laten schrikken, zo erg dat hij niet meer naar buiten durfde. We zijn heel opgelucht en dat geldt zeker ook voor onze oppas. Fonzie houdt de geïmoederen flink bezig.

Tijdens onze vakantie ontdek ik een leuk winkeltje waar ik twee schaaltes koop met katten, want ze hebben diezelfde grijns! Ik vul ze met lekkere dingen en pak ze mooi in om aan onze oppas te geven als dank voor de goede zorgen en al het zoekwerk.

Bij thuiskomst staat hij ons al op te wachten. The Fonz is back! Happy Days again ;)

Alkmaar Noord
DIERENARTSEN PRAKTIJK

